

TIBORI TIMEA

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

BESZÁMOLÓ A KULTÚRA ÉS KÖZÖSSÉG 40 ÉVES SZÜLETÉSNAPIJÁRÓL

(2013. DECEMBER 10.)

A tiszteletadás – az 1973-as alapításra utalva – felsorolja a KÉK vállalását: a kis- és nagyközösségek intézményes és intézményesült művelődési és kulturális formációk tevékenységének megismerését és bemutatását, a közösségeken belüli és kívüli beszéd-módokat és a működéshez szükséges módszertani törekvéseket. Vállalta és vállalja a kultúrák bemutatását, a kultúrák közötti párbeszédet, a vitát, az újítások közzétételét. Különösen figyel a fiatal szerzők gondolataira, újítási javaslataira, melyet lehetőség szerint összekapcsol a téma nemzetközi szakértőinek véleményével, illetve azokkal az elméletekkel, amelyek a kultúra és a művelődés területén alkalmazhatók.

A periodika megjelenítése 1973 és 1985 között 6 számból, 1986-tól évi 4 számból áll. Rovatai voltaképpen mindmáig megőrzik az alapstruktúrát: kultúra- és művelődéelméleti írások, friss kutatási eredmények, módszertani ötletek és recenziók találhatóak.

Az alapító főszerkesztőnek, Vitányi Ivánnak köszönhetően máig megőriztük azt a fontos üzenetét a KÉK-nek, hogy olyan írások jelenjenek meg benne, amelyekről bátran állíthatjuk: olvasni jó!

Napjainkig követjük azt a gyakorlatot, hogy a kortárs művelődési és kulturális törekvésekről, mozgalmakról, a kísérletekről beszámolunk, és ezért is különösen jelentős, hogy az ünnepségen ma is együtt vannak olyan kiváló kutató- és szerkesztőtársak, akik a kezdetektől részt vettek a periodika nyilvánosságra hozatalában, szerkesztőként és szerzőként egyaránt. A folyóirat a hetvenes években a közművelődés kérdéseivel és intézményrendszerével foglalkozott döntően, a nyolcvanas években a nagy kultúrakutatásokról adott számot (érték, társadalmi beilleszkedési zavarok, művészeti befogadásvizsgálatok, szubkultúrák, táncház-mozgalom, művésztelepek, művészeti irányzatok stb.). A kilencvenes évektől a kéziratok sokasodásával lehetővé vált olyan tematikus számok összeállítása, amelyek a legfrissebb kultúraszociológiai, művelődési, kulturális antropológiai kérdéseket boncolgatták különböző megközelítésből. Markánsan megjelentek szerzői csoportok, akik gondolataikat

rendszeresen megosztották olvasóinkkal. A kétezres években már megfogalmazódott az az igény is, hogy a papíralapú kiadás mellett a digitális hozzáférést is biztosítani tudjuk az érdeklődők számára.

A folytonosságot a Kultúra és Közösség életében három dolog biztosítja immár 40 éve: a kultúra és a művelődés kutatása, társadalmi beágyazottsága, a közösség kutatásáé, és e kettő változó módszertanának bemutatása. Ha mélyebbre hatolunk a folyóirat működésének folyamatába, kitapinthatóak hét évenkénti változások, mind a szerkesztőség, mind pedig a témák tekintetében. Felerősödött az a szerzői és olvasói igény, hogy a klasszikus témák mellett különböző írások szóljanak a megváltozott társadalmi helyzetűek be- és kiilleszkedési küzdelmeiről, megjelent a gender és az életkori sajátosságokból, a megváltozott képességekből adódó egyéni, közösségi és társadalmi problémák bemutatása.

A Kultúra és Közösség életének és eseményeinek történeti bemutatása alapos feldolgozást igényel, amellyel adósai vagyunk olvasóinknak. Ugyanakkor a kétezres évektől már megteremtettük annak a feltételeit, hogy a lap referált folyóiratnak minősüljön, amely sajátos feladatokat is ró a szerkesztőségre. A hosszú távú célok a születéskor megfogalmazottakkal harmonizálnak, a közép- és rövidtávú terveinkben, azaz a lapterveinkben arra törekszünk, hogy gyorsan reflektáljunk új kutatási kérdésekre, változásokra és lehetőséget teremtsünk arra, hogy a korábbi írásokra visszatekintve egyszerre törekedjünk a fő témák publikálására és az újdonságok bemutatására.

Köszönet minden szerzőnek, szerkesztőnek és kiadóknak, valamint a lap támogatásában résztvevőknek – döntően a Nemzeti Kulturális Alapnak és a Belvedere Meridionale Kiadónak – az önzetlen, igényes, szakszerű munkáért.

A mamára várva, Franciaország, Párizs, Montmartre, 2004.